

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1213/2020
27.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Рвовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Снежане Рајковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 32/19 од 22.06.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 559/20 од 04.09.2020. године, у седници већа одржаној 27.10.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Рвовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 32/19 од 22.06.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 559/20 од 04.09.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 32/19 од 22.06.2020. године, између осталих, окривљени Александар Рвовић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време задржавања у трајању од 48 сати од 20.12.2018. године, те му је на основу члана 83. став 1, 2, 3. и 4. КЗ изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у Заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој одговарајућој установи која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, при чему се време проведено у установи за лечење, урачунава у казну затвора. Такође, окривљеном Александру Рвовићу је изречена и мера безбедности одузимања предмета - као у изреци пресуде, те је обавезан да Вишем јавном тужиоцу у Ужицу и Вишем суду у Ужицу накнади трошкове кривичног поступка, а суду и трошкове паушала.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 559/20 од 04.09.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Александра Рвовића и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Александра Рвовића, адвокат Снежана Рајковић, на основу члана 482-486 ЗКП, поднела је захтев за заштиту законитости „због повреда закона прописаних чланом 438. став 1. тачка 4) и став 2. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и побијане пресуде укине те предмет врати на поновно одлучивање у потпуно новом већу или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе као и да одложи или прекине извршење правноснажне пресуде“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на „недозвољеном доказу“ - исказу сведока – окривљеног, АА датом 22.12.2018. године, пре доношења наредбе о спровођењу истраге, при чему давању исказа нису присуствовали нити окривљени Александар Рвовић нити његов бранилац, с`обзиром на то да о истом нису обавештени, на који начин су незаконито онемогућени да АА директно постављају питања и отклоне евентуалне нејасноће. Одбрана налази да је наведени недозвољени доказ морао бити издвојен из списка предмета, али је суд такав предлог одбио.

Врховни касациони суд је изнете наводе оценио као неосноване, с`обзиром на то да је окривљени АА одбрану изнео у законито спроведеном поступку, у свему у складу са Закоником о кривичном поступку.

Из списка предмета произлази да је АА, пред Вишим јавним тужиоцем у Ужицу саслушан у својству окривљеног, односно тада осумњиченог, те да је одбрану изнео 22.12.2018. године у присуству браниоца по службеној дужности, адвоката Амила Буквића, након што је упозорен о својим правима из члана 68. став 1. тачка 1) и 2) и члана 289. став 1. и 2. ЗКП, те након што му је омогућен поверљив разговор са браниоцем. Тада сачињени записник Кт 125/18 од 22.12.2018. године окривљени АА и његов бранилац по службеној дужности, адвокат Амил Буквић, су потписали без примедби. Надаље, у смислу члана 296. став 2. ЗКП, Виши јавни тужилац у Ужицу је донео наредбу Кти 53/18 - 24.12.2018. године о спровођењу истраге против окривљеног Александра Рвовића, због постојања основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и против окривљеног АА, због постојања основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ.

Такође, Законик о кривичном поступку не предвиђа и не прописује обавезу обавештавања и позивања саокривљеног и његовог браниоца приликом саслушања другог окривљеног лица, а постављање питања од стране окривљеног Александра Рвовића и његовог браниоца саокривљеном АА и обрнуто је омогућено на главном претресу, у смислу одредбе члана 399. став 2. и 3. ЗКП.

С тога, Врховни касациони суд налази да у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би утицала на законитост првостепене и другостепене пресуде, на коју се супротним наводима, у захтеву браниоца окривљеног, неосновано указује.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује да је изрека пресуде неразумљива јер је првостепени суд оптуженог огласио кривим за продају опојних дрога, а да при томе код окривљеног није пронађен никакав новац од продаје, чиме је учињена повреда одредбе члана 424. став 1. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која не представља законски разлог за подношење захтев за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те је у том делу захтев оцењен као недозвољен.

Поднетим захтевом се указује на повреду одредбе члана 1. став 2. и члана 41. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, уз изношење детаљних разлога о учињеној повреди, међутим како наведене повреде закона такође не представљају законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је поднети захтев и у овом делу, оцењен као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног подноси и због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, при чему у образложењу не наводи због чега сматра да је побијаним одлукама учињена наведена повреда закона.

Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како је бранилац окривљеног у захтеву само истакао повреду из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, не дајући разлоге због којих сматра да је побијаним одлукама учињена наведена повреда, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у овом делу, нема законом прописани садржај (члан 484. ЗКП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић